

Velkokněžna

Václav Neckář

Jeden můj správný strýček (dej mu pámbů klid)
Za moře odjel, když byl mlád
Můj bože, prej byl léta od života bit
Důkladně poznal, co je hlad

Jen dík tomu, že uměl riziko nést
Že se nedal nepřízní osudu svést
Že uměl sázet a hrát karty, osud mu přál
Za pár roků v přístavu zámožný stál

Hudba hrála, v dálce už ztrácel se břeh
Když... když tu náhle strýček až zatajil dech
Zasněná tvář, tělo bohyně, ve vánku šál
Loď už přístav opouští, příběh jde dál

Kajuta první třídy, malý lodní bar
Polibky, počítání hvězd... chachacha
Stevarde, přines... přines velkokněžně... kaviár
Slavíme setkání dvou cest

Monte Carlo, apartmá, závodní stáj
Velkokněžně růže a ty, hudbo, hraj
Snad ještě týden, snad týdnů dva, kdo by se ptal
Ještě jeden valčík a skončí už bál

Do šekové knížky na poslední list
Dopis, který nikdo už nebude číst
A ze dna kufříku z Browningu kratičký blesk
Slunce rychle zapadá, den ztrácí lesk